

Chambre des Représentants

SESSION 1957-1958.

6 MARS 1958.

BUDGET du Ministère des Finances pour l'exercice 1958.

RAPPORT FAIT AU NOM DE LA COMMISSION DES FINANCES ⁽¹⁾, PAR M. BOUTET.

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre Commission a consacré deux réunions à l'examen du présent budget, qui nous a été transmis par le Sénat.

Au seuil de la discussion, M. le Ministre signale que ce budget a fait l'objet d'un examen approfondi au sein de la Commission sénatoriale et que le rapport complet déposé par M. le Sénateur Doutrepont le dispense d'en faire une nouvelle présentation.

M. le Ministre invite les membres à formuler leurs observations.

Un membre rappelle qu'en sus d'autres condamnations, les inciviques ont été condamnés à payer des dommages et intérêts à l'Etat, lesquels variaient fortement selon la juridiction.

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Van Belle.

A. — Membres : MM. Dequae, De Saeger, Eeckman, Fimmers, Harmel, Lamalle, Meyers, Parisis, Philippart, Scheyven, Schot. — Bertelson, Boutet, De Sweemer, Detiège, Martel, Merlot (Joseph-Jean), Paque, Tielemans (François), Toubeau, Van Cleemput. — Grootjans, Masquelier.

B. — Membres suppléants : MM. Eyskens, Gaspar, Gillès de Pélichey, Lefèvre, Moyersoen, Van den Daele. — Cudell, Diriken, Juste, Sainte, Van Winghe. — Blum.

Voir :

— XXI (1957-1958) :

... N° 1 : Budget transmis par le Sénat.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1957-1958.

6 MAART 1958.

BEGROTING van het Ministerie van Financiën voor het dienstjaar 1958.

VERSLAG NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE FINANCIËN ⁽¹⁾, UITGEBRACHT DOOR DE HEER BOUTET.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Uw Commissie heeft twee vergaderingen gewijd aan het onderzoek van deze begroting, welke ons door de Senaat werd overgemaakt.

Bij de aanvang van de bespreking wijst de Minister erop, dat deze begroting grondig werd onderzocht in de Senaatscommissie, en dat het zeer volledig verslag van Senator Doutrepont hem ervan ontslaat een nieuwe uiteenzetting te doen.

De Minister verzoekt de leden hun opmerkingen te maken.

Een commissielid herinnert eraan dat de inciviken, buiten andere veroordelingen, ertoe veroordeeld werden aan de Staat schadevergoeding te betalen, die merkelijk ver-

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Van Belle.

A. — Leden : de heren Dequae, De Saeger, Eeckman, Fimmers, Harmel, Lamalle, Meyers, Parisis, Philippart, Scheyven, Schot. — Bertelson, Boutet, De Sweemer, Detiège, Martel, Merlot (Joseph-Jean), Paque, Tielemans (François), Toubeau, Van Cleemput. — Grootjans, Masquelier.

B. — Plaatsvervangende leden : de heren Eyskens, Gaspar, Gillès de Pélichey, Lefèvre, Moyersoen, Van den Daele. — Cudell, Diriken, Juste, Sainte, Van Winghe. — Blum.

Zie :

— XXI (1957-1958) :

— N° 1 : Begroting door de Senaat overgezonden.

diction et l'époque (du simple au décuple). À son avis, il faut rétablir une certaine « équipollation » et régler ce problème avant la fin de la législature pour éviter de « verser de l'eau sur le moulin de l'amnistie ».

Un commissaire déclare que la tâche du Ministre des Finances est devenue écrasante. Il faudra, un jour, mettre à ses côtés, des Ministres chargés de l'administration de certains secteurs particuliers.

Autrefois, dit-il, l'Administration des finances était l'administration type. Semblable appréciation n'est plus possible à cette époque. Ceci ne constitue pas une critique à l'égard des fonctionnaires La cause réelle en est la complexité croissante des règlementations. D'ailleurs le service juridique n'est plus à la hauteur de sa tâche. La multitude des lois et arrêtés royaux le démontre à suffisance.

A son avis, il faudrait reconstituer un grand service juridique au Département des Finances.

En ce qui concerne les contributoins directes, le même membre déclare que c'est un droit reconnu aux contribuables de pouvoir se mettre dans la position la plus favorable. Or, l'Administration n'admet pas ce point de vue et voit la fraude partout. D'ailleurs l'Administration exagère, car sous prétexte de combattre la fraude, elle va, par exemple, jusqu'à exiger la communication des secrets de fabrication. Au surplus, le nombre considérable de détaxations prouve que les taxations sont souvent exagérées.

Le même membre passant au secteur « Amortissements et évaluations des stocks » assure qu'il est nécessaire de hâter les amortissements, en raison de l'évolution rapide des industries. Il cite, comme exemple, l'industrie textile : où, parfois, une affaire morte vaut plus qu'une affaire vivante. En matière d'évaluation des stocks, il déclare que le Département n'a pas de doctrine. Il conseille d'étudier les systèmes américains et français et suggère de se baser sur le prix moyen des dix dernières années. Il prétend que les coefficients repris à l'article 15 des lois coordonnées n'ont plus rien à voir avec la réalité; avec de tels chiffres on entame la substance des capitaux.

Le membre estime qu'il faut revoir notre législation fiscale car les impôts sont trop lourds et leur paiement sera difficile en période de récession. Quant à l'impôt complémentaire personnel, il constitue une charge excessive pour ceux qui le paient, car, à son avis, de nombreux contribuables s'arrangent pour y échapper.

Il suggère de supprimer cet impôt et, en même temps, à titre de compensation pour le Trésor, la règle relative à la déductibilité des impôts payés.

Dommages et intérêts à payer par les inciviques.

Le Ministre marque son accord sur l'intervention du membre qui a évoqué ce problème, mais fait observer que cette question intéresse en premier lieu son collègue de la Justice. Il rappelle, cependant, que le Ministre des Finances a certains pouvoirs pour transiger et que chaque semaine, il doit prendre une série de décisions, dans ce sens. Il reconnaît que des centaines de dossiers sont encore pendus et qu'une loi serait nécessaire pour clôturer rapidement ce contentieux.

schilden volgens de rechtsmacht en het tijdstip (van het enkel- tot het tienvoudige). Naar zijn mening dient een zekere gelijkwaardigheid hersteld en moet dit probleem vóór het einde van de zittijd worden geregeld om de amnestiebeweging niet aan te wakkeren.

Een commissielid betoogt dat de taak van de Minister van Financiën verpletterend is geworden. Vroeg of laat zal men, naast hem, Ministers moeten plaatsen, belast met het beheer van sommige bijzondere sectoren.

Vroeger, zegt hij, was het Bestuur van Financiën het modelbestuur. Dergelijk oordeel gaat thans niet meer op. Dit is geen kritiek ten opzichte van de ambtenaren. De werkelijke oorzaak ligt in de toenemende ingewikkeldheid van de reglementeringen. Trouwens, de juridische dienst is tegen zijn taak niet meer opgewassen. Zulks blijkt genoeg uit het groot aantal wetten en koninklijke besluiten.

Naar zijn mening zou men bij het Departement van Financiën opnieuw een grote juridische dienst moeten oprichten.

Wat de directe belastingen betreft, verklaart hetzelfde commissielid, dat de belastingplichtigen het recht hebben, zich in de gunstigste positie te plaatsen. Het Bestuur nu aanvaardt dit standpunt niet en ziet overal bedrog. Het Bestuur overdrijft overigens, want onder het voorwendsel het bedrog te bestrijden, gaat het, b.v., zover, mededeling van fabricagegeheimen te eisen. Bovendien blijkt uit het aanzienlijk aantal verminderingen dat de aanslagen dikwijls overdreven zijn.

Handelend over de sector « Aflossingen en raming van de voorraden », betoogt spreker dat het nodig is de aflossingen te bespoedigen, gezien de snelle evolutie van de nijverheid. Als voorbeeld citeert hij de textielnijverheid : een dode zaak is hier vaak meer waard dan een zaak in volle bedrijf. Ten aanzien van de raming der voorraden, verklaart hij, heeft het Departement geen doctrine. Hij geeft de raad het Amerikaanse en het Franse systeem te bestuderen, en stelt voor dat men de gemiddelde prijs der laatste tien jaren als basis neemt. Hij beweert dat de in artikel 15 der samengeordende wetten opgenomen coëfficiënten niet meer aan de werkelijkheid beantwoorden; met dergelijke cijfers is men verplicht het kapitaal zelf aan te spreken.

Spreker oordeelt dat onze fiscale wetgeving moet worden herzien, want de belastingen zijn te zwaar, en de belasting ervan zal met moeilijkheden gepaard gaan in een periode van inzinking. De aanvullende personele belasting, van haar kant, is een buitensporige last voor hen die ze betalen; want volgens spreker zijn er heel wat belastingplichtigen die deze belasting weten te ontduiken.

Hij stelt afschaffing ervan voor en tevens, om het verlies voor de Schatkist te compenseren, de regel betreffende de aftrekbaarheid van de betaalde belasting.

Schadevergoeding te betalen door de incivieken.

De Minister stemt in met het betoog van de spreker die deze kwestie ter sprake bracht, doch merkt op dat zij in de eerste plaats zijn ambtgenoot van Justitie aangaat. Hij herinnert er echter aan dat de Minister van Financiën zekere bevoegdheden heeft om schikkingen te treffen, en dat hij iedere week in die zin een reeks beslissingen moet nemen. Hij geeft toe dat nog honderden dossiers hangende zijn, en dat een wet nodig is om deze geschillen snel te kunnen beslechten.

Organisation du Département des Finances.

Le Ministre déclare que les responsabilités du Ministre des Finances sont telles, qu'elles dépassent la capacité de travail d'un seul homme. Il faudra qu'à l'avenir on songe à créer au stade ministériel une nouvelle fonction. Le titulaire pourrait, par exemple, être chargé du travail parlementaire.

Amortissements et évaluation des stocks.

Le Ministre personnellement serait ravi de pouvoir admettre la solution préconisée, par un membre, en matière d'amortissements, mais un amortissement général accéléré aurait comme conséquence une baisse considérable des recettes fiscales, qui serait constante à cause des investissements nouveaux.

Quant aux suggestions, en matière d'évaluation des stocks, bon nombre d'industriels ne paieraient plus d'impôts directs. D'ailleurs, le système actuel n'est pas aussi draconien. Il n'y a pas de règle rigide, les instructions, en cours, permettent aux contribuables de discuter ces évaluations avec leur contrôleur. Ce système doit donner satisfaction aux intéressés, car le Ministre n'a pas encore reçu de réclamations.

Législation fiscale.

Contrairement à ce que prétend un membre, notre fiscalité n'est pas excessive. Elle est inférieure à celle de tous les pays environnans. Quant à l'impôt complémentaire personnel, il rapporte actuellement 3,100 milliards de francs, par an. On peut être partisan de la simplification proposée par un membre, mais dans un pays démocratique, il est difficile de détaxer les gros revenus pour transférer la charge sur la masse.

En conclusion le Ministre déclare que peu de contribuables paient un impôt qui dépasse 50 % de leurs revenus et que le maximum est de 60 %.

**

Un membre signale que le contribuable qui désire tenir copie de sa déclaration aux impôts directs peut obtenir un formulaire spécial au prix de 5 francs. Il estime que ce prix pourrait être ramené à 3 francs du fait qu'il n'est pas nécessaire de joindre à ce formulaire la notice relative aux instructions.

Le même membre demande quelles seront les intentions gouvernementales, avant les élections, au sujet de la solution des problèmes suivants :

- relèvement des minima exonérés de la taxe professionnelle;
- revision des barèmes de taxation;
- suppression du cumul des revenus des non-salariés. Le Ministre avait annoncé une mesure.

Le Ministre déclare que les projets sont prêts, mais leur adoption entraînerait une détaxation de plusieurs milliards. Il estime qu'il serait inélégant de céder les difficultés à son successeur, en faisant voter ces projets, à la veille des élections et à un moment où le chômage s'accroît. Il appartiendra à son successeur de prendre ses responsabilités et de trouver les ressources compensatoires.

Inrichting van het Departement van Financiën.

De Minister verklaart dat de verantwoordelijkheid van de Minister van Financiën zo groot is, dat zij de krachten van een enkel mens te boven gaat. Men zal er moeten aan denken in de toekomst op het ministeriële niveau een nieuwe functie in te stellen. De titularis hiervan zou, bij voorbeeld, met het parlementaire werk kunnen worden belast.

Aflossingen en raming van de voorraden.

De Minister zou natuurlijk met het grootste genoegen de oplossing aanvaarden, inzake aflossingen door een lid voorgesteld; maar een algemene versnelde aflossing zou een aanzienlijke daling van de belastinginkomsten tot gevolg hebben, die bovendien van blijvende aard zou zijn wegens de nieuwe investeringen.

Wat de suggesties met betrekking tot de raming van de voorraden betreft : heel wat industrielen zouden dan geen directe belastingen meer betalen. Het huidige stelsel is trouwens niet zo drastisch. Er is geen strenge regel; de geldende instructies laten aan de belastingplichtigen de mogelijkheid over deze ramingen te onderhandelen met hun controleur. Dit systeem blijkt aan de belanghebbenden voldoening te schenken, want de Minister heeft nog geen klachten ontvangen.

Belastingwetgeving.

In strijd met de bewering van een commissielid, is onze belastingdruk niet overdreven. Hij bedraagt minder dan in al de naburige landen. Wat de aanvullende personele belasting betreft, deze levert thans 3,100 miljard frank's jaars op. Men kan voorstander zijn van de door een commissielid voorgestelde vereenvoudiging, maar in een democratisch land is het moeilijk de grote inkomsten te ontlasten om de belastinglast op de massa te leggen.

Als conclusie verklaart de Minister dat weinig belastingplichtigen een belasting betalen welke 50 % van hun inkomsten overtreft, en dat 60 % een maximum is.

**

Een commissielid wijst erop dat de belastingplichtige, die een afschrift wenst te behouden van zijn aangifte inzake directe belastingen, een bijzonder formulier kan krijgen tegen de prijs van 5 frank. Hij is van mening dat deze prijs zou kunnen verminderd worden tot 3 frank, daar het niet nodig is aan dit formulier de nota betreffende de instructies toe te voegen.

Hetzelfde commissielid vraagt wat de Regering vóór de verkiezingen voornemens is te doen in verband met de volgende punten :

- verhoging der vrijgestelde minima inzake bedrijfsbelasting;
- herziening van de aanslagbarema's;
- afschaffing van de samenvoeging van de inkomsten der niet-loontrekenden. De Minister had een maatregel aangekondigd.

De Minister verklaart dat de ontwerpen klaar zijn, doch dat de aanneming er van een vermindering van ettelijke miljarden ten gevolge zou hebben. Hij acht het weinig elegant, zijn opvolger voor moeilijkheden te stellen door die ontwerpen aan de vooravond van de verkiezingen, en op een ogenblik waarop de werkloosheid toeneemt, te laten goedkeuren. Het komt aan zijn opvolger toe de verantwoordelijkheid op zich te nemen en de compensatoire inkomsten te vinden.

Le même membre demande que le Département communique au rapporteur les estimations qui ont été faites en ces matières (voir annexe).

Il rappelle que le Conseil des Ministres avait décidé de relever le plafond, en matière de taxation forfaitaire. Où en est cette question ?

Le Ministre répond que le plafond sera porté à 80 000 francs. Un projet de loi sera déposé incessamment. L'expérience a démontré que ce système, appliqué sur une grande échelle, ne cause aucun préjudice au Trésor. Il est seulement combattu par certains conseillers fiscaux et groupements professionnels.

Le Ministre donne lecture de la note suivante relative à la vente de formulaires spéciaux pour tenir copie des déclarations aux impôts directs :

« Le cahier spécial des charges n° 5/131-587 (du Ministère des Travaux Publics et de la Reconstruction, Office central des Fournitures), relatif à l'adjudication publique de l'entreprise de la fourniture en dix lots des déclarations aux impôts directs de l'exercice 1958, prévoyait en son article 49 que : « l'entreprise a pour objet l'impression, l'encartage des notices, le pliage et la fourniture de 3 584 600 déclarations aux impôts directs de l'exercice 1958 comptant 10 pages et de 265 500 annexes aux déclarations destinées aux exploitants agricoles.

» Etant donné que tous les travaux susdits d'impression, d'encartage des notices et de pliage sont terminés à l'heure actuelle, pour les déclarations destinées à être vendues comme pour les autres, il n'est plus possible, sous peine d'occasionner des dépenses et pertes de temps inopportunnes, d'envisager la mise en vente, au prix de 3 francs, de formules de déclaration sans notice.

» Toutefois, l'Administration des Contributions directes examinera la question, pour l'exercice 1959, dans le sens souhaité par l'honorable membre de la Commission des Finances. »

Le membre qui avait signalé cette anomalie déclare que la situation actuelle résulte d'une erreur grossière dans les conditions d'adjudication et que l'Administration devrait en supporter les conséquences.

Un commissaire demande que soit réexaminée la situation pécuniaire des receveurs des Contributions directes. Etant donné leurs responsabilités en matière de recouvrement des impôts, il estime que leur situation devrait être semblable à celle des receveurs de l'Administration de l'Enregistrement et des Domaines.

Réponse :

Le traitement actuel des receveurs des Contributions directes a été fixé dans le respect de l'article 4 de l'arrêté royal du 16 février 1953, portant statut pécuniaire du personnel des ministères et selon lequel l'échelle de chaque grade est établie eu égard à l'importance de la fonction qui correspond normalement au grade.

Il est d'ailleurs à remarquer que l'Administration de l'Enregistrement et des Domaines, d'une part, et celle des Contributions directes, d'autre part, ont des structures totalement différentes, structures qui découlent de la mission particulière dévolue à chacune de ces administrations. La situation des receveurs des Contributions directes peut, dès lors, difficilement être comparée à celle de leurs collègues de l'Enregistrement et des Domaines.

On ne saurait, en tout état de cause, procéder isolément à la révision de la situation pécuniaire des receveurs des Contributions; pareille révision ne pourrait éventuellement

Hetzelfde lid vraagt dat het Departement aan de verslaggever de ramingen zou mededelen die daaromtrent werden gemaakt (zie bijlage).

Hij herinnert eraan dat de Ministerraad besloten had de maximumgrens inzake forfaitaire aanslag op te voeren. Hoever staat het met deze kwestie ?

De Minister antwoordt dat de maximumgrens op 80 000 frank zal worden gebracht. Een wetsontwerp zal eerstdaags neergelegd worden. Uit de ervaring blijkt, dat dit systeem, op grote schaal toegepast, niet nadelig is voor de Schatkist. Het wordt alleen door sommige belastingadviseurs en beroepsverenigingen bestreden.

De Minister geeft lezing van de volgende nota betreffende de verkoop van bijzondere formulieren, dienende tot afschrift van de aangiften inzake directe belastingen :

« Het speciaal lastenkohier n° 5/131-587 (van het Ministerie van Openbare Werken en van Wederopbouw, Centrale Dienst der Leveringen), betreffende de openbare aanbesteding van de levering in tien loten van de aangiften in directe belastingen van het dienstjaar 1958, bepaalde in zijn artikel 49 : « de aanneming heeft tot voorwerp het drukken, het inleggen der voorlichtingsnota's, het plooien en het leveren van 3 584 600 aangiften in de directe belastingen van 10 bladzijden voor het dienstjaar 1958 en van 265 500 bijlagen aan de aangiften bestemd voor de landbouwers.

» Aangezien het drukken, het inleggen der voorlichtingsnota's en het plooien op dit ogenblik beëindigd zijn, zowel voor de aangiften die voor de verkoop bestemd zijn als voor de andere, is het niet meer mogelijk, zonder ongelegen uitgaven en tijdverlies te veroorzaken, de verkoop van aangiften zonder voorlichtingsnota's tegen de prijs van 3 frank te overwegen.

» Het Bestuur der Directe Belastingen zal de kwestie evenwel voor het dienstjaar 1959 in de door het achtbaar lid der Commissie voor de Financiën gewenste zin onderzoeken. »

De spreker die op deze anomalie had gewezen, verklaart dat de huidige toestand aan een grove vergissing in de aanbestedingsvoorwaarden is te wijten, en dat het Bestuur de gevolgen hiervan zou moeten dragen.

Een lid vraagt dat de financiële toestand van de ontvangers der Directe Belastingen opnieuw in studie zou worden genomen. Gezien hun zware verantwoordelijkheid inzake inning van de belastingen is spreker van oordeel dat zij in financieel opzicht moeten worden gelijkgesteld met de ontvangers van de Dienst der Registratie en Domeinen.

Antwoord :

De huidige wedde van de ontvangers der Directe Belastingen werd vastgesteld met inachtneming van artikel 4 van het koninklijk besluit van 16 februari 1953 houdende bezoldigingsregeling van het personeel der ministeries, volgens hetwelk de schaal voor iedere graad wordt vastgesteld met inachtneming van de belangrijkheid van de met de graad normaal overeenstemmende functie.

Er valt trouwens op te merken dat het Bestuur der Registratie en Domeinen, eensdeels, en het Bestuur der Directe Belastingen, anderdeels, een totaal verschillende structuur hebben, structuur die voortvloeit uit de aard van de opdracht eigen aan ieder van beide besturen. De toestand van de ontvangers der Directe Belastingen kan derhalve moeilijk vergeleken worden met die van hun collega's der Registratie en Domeinen.

Het is in ieder geval niet mogelijk afzonderlijk over te gaan tot de herziening van de geldelijke toestand van de ontvangers der Belastingen; dergelijke herziening zou

être envisagée qu'à l'occasion de mesures touchant l'ensemble des comptables publics.

Il ne paraît toutefois pas indiqué de soumettre ce vaste problème à la consultation syndicale avant de connaître les résultats des travaux de la « Commission de réforme de la comptabilité publique », instituée par arrêté royal du 7 février 1955 et qui a été chargée de soumettre au Gouvernement, divers projets de réforme, dont notamment celui du statut et de la responsabilité pécuniaire des comptables publics.

Le budget est adopté par 11 voix contre 5.

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité.

Le Rapporteur,
M. BOUTET.

Le Président,
F. VAN BELLE.

eventueel slechts kunnen overwogen worden in het kader van een globale herziening van de toestand der openbare rekenplichtigen.

Het komt echter niet wenselijk voor dit omvangrijk probleem te onderwerpen aan de syndicale instanties vooreer de uitslag te kennen van de werkzaamheden van de « Commissie tot hervorming van de publieke comptabiliteit », ingesteld bij koninklijk besluit van 7 februari 1955, die ermee belast werd aan de Regering verschillende ontwerpen tot hervorming voor te leggen, waaronder namelijk datgene betreffende het statuut en de geldelijke aansprakelijkheid van de publieke rekenplichtigen.

De begroting werd met 11 tegen 5 stemmen aangenomen.
Dit verslag werd eenparig goedgekeurd.

De Verslaggever,
M. BOUTET.

De Voorzitter,
F. VAN BELLE.

ANNEXE

Répercussions budgétaires à résulter de certains projets actuellement à l'étude.

1. — Travailleurs indépendants qui exploitent avec l'aide de leur épouse.

1. *M. Van Houtte* (Sénat, Doc. n° 178, 1955-1956).

Augmenter le minimum exonéré de la taxe professionnelle de 15 000 francs et accorder une réduction supplémentaire de la taxe professionnelle de 10 % pour l'épouse.

Incidence budgétaire : 400 millions de francs.

2. *M. Philippart* (Chambre, Doc. n° 717, 1956-1957).

Rétablissement du cumul des revenus des époux, sauf à porter à 15 % (au lieu de 5 %) la réduction de la taxe professionnelle et de l'impôt complémentaire personnel du chef de l'épouse (qu'elle travaille ou non).

Incidence budgétaire : 350 millions de francs (1 150 millions — 800 millions de francs à récupérer par la réinstauration du cumul des revenus).

3. *M. Vanden Boeynants* (Chambre, Doc. n° 607, 1956-1957).

Autoriser le chef de famille de déduire un salaire fictif pour son conjoint.

Incidence budgétaire : 1 milliard de francs (sans parler de l'incidence sur le financement du régime de pension des travailleurs indépendants).

BIJLAGE

Terugslag, in budgetair opzicht, van bepaalde thans in studie zijnde projecten.

1. — Zelfstandigen die in hun bedrijf door hun echtgenote worden bijgestaan.

1. *De heer Van Houtte* (Senaat, Stuk n° 178, 1955-1956).

Het in de bedrijfsbelasting vrijgestelde minimum met 15 000 frank verhogen en een bijkomende vermindering van bedrijfsbelasting ten belope van 10 % toestaan voor de echtgenote.

Budgetaire terugslag : 400 miljoen frank.

2. *De heer Philippart* (Kamer, Stuk n° 717, 1956-1957).

Wederinvoering van de samenvoeging van de inkomsten der echtgenoten, met dien verstande echter dat 15 % (in plaats van 5 %) van de bedrijfsbelasting en van de aanvullende personele belasting mag worden afgetrokken uit hoofde van de echtgenote (of zij werkt of niet).

Budgetaire terugslag : 350 miljoen frank (1 150 miljoen frank — 800 miljoen frank die kunnen gerecupereerd worden door de wederinvoering van de samenvoeging van de inkomsten).

3. *De heer Vanden Boeynants* (Kamer, Stuk n° 607, 1956-1957).

Het gezinshoofd machtigen een fictief salaris af te trekken voor de echtgenoot.

Budgetaire terugslag : 1 miljard frank (waarbij echter geen rekening wordt gehouden met de terugslag op de financiering van de pensioenregeling voor de zelfstandigen).

II. — Adaptation des minima exonérés de la taxe professionnelle et du barème d'impôt aux fluctuations de l'index.

1. *M. Hougardy* (Sénat, Doc. n° 64, 1957-1958).

Éliminer les effets de la progressivité des taux de la taxe professionnelle et de l'impôt complémentaire personnel sur l'augmentation de revenu résultant de la hausse du coût de la vie.

A cet effet majorer les minima exonérés de 10 % ainsi que les échelons de revenus prévus dans le tarif des impôts, chaque fois que l'index accuse une augmentation de 10 % par rapport à l'index de décembre 1950.

Incidence budgétaire : 1,3 milliard de francs pour une majoration de 10 % et 2 milliards de francs pour une majoration de 20 %.

2. *M. Lalmand* (Chambre, Doc. n° 721, 1956-1957).

Majorer les minima exonérés de la taxe professionnelle de 3 000 francs et réduire de 9 % la taxe professionnelle figurant au barème actuel.

Incidence budgétaire : 1 milliard de francs.

3. *M. Harmel* (Chambre, Doc. n° 824, 1957-1958).

Fixer le minimum exonéré de la taxe professionnelle uniformément à 26 000 francs (au lieu de 15 000, 17 000, 22 000 francs suivant la catégorie de communes) et celui de l'impôt complémentaire personnel à 40 000 francs (au lieu de 25 000, 30 000 et 40 000 francs suivant la catégorie de communes).

Augmenter les tranches de revenus du barème taxe professionnelle de 15 % pour éliminer la progressivité de l'impôt résultant de la majoration des revenus ensuite de la hausse du coût de la vie.

Incidence budgétaire : 2 milliards de francs.

4. *M. Saint-Remy* (Chambre, Doc. n° 630, 1956-1957).

Les minima exonérés de la taxe professionnelle et de l'impôt complémentaire personnel ainsi que les tranches de revenus prévues au barème de ces impôts, varieraient automatiquement suivant l'index : ces minima et tranches de revenus seraient majorés de 5 %, de 10 %, etc., lorsque la moyenne de l'index pour les six derniers mois de l'année de recueillement des revenus imposables atteindrait, 105, 110, etc., sur la base de l'index de l'année 1956=100.

Incidence budgétaire : 500 millions de francs pour une augmentation de 5 % de l'index.

*
**

L'Administration a en outre étudié des formules d'adaptation des impôts directs dont l'incidence fiscale serait :

1° en matière de cumul de 250 à 500 millions de francs (s'ajoutant à l'avantage déjà accordé de ± 800 millions de francs au profit des époux travaillant séparément);

2° en matière de progressivité de la taxe professionnelle : 500 millions de francs.

II. — Aanpassing van de in de bedrijfsbelasting vrijgestelde minima en van de belastingschaal aan de schommelingen van het indexcijfer.

1. *De heer Hougardy* (Senaat, Stuk n° 64, 1957-1958).

De gevolgen uitschakelen, die de progressiviteit van de bedragen in de bedrijfsbelasting en de aanvullende personele belasting heeft op de verhoging van het inkomen ingevolge de stijging van de kosten voor levensonderhoud.

Te dien einde de vrijgestelde minima en de in het belastingtarief bepaalde inkomstencategorieën met 10 % verhogen telkens wanneer het indexcijfer met 10 % is gestegen tegenover het cijfer van december 1950.

Budgetaire terugslag : 1,3 miljard frank voor een verhoging met 10 % en 2 miljard frank voor een verhoging met 20 %.

2. *De heer Lalmand* (Kamer, Stuk n° 721, 1956-1957).

De in de bedrijfsbelasting vrijgestelde minima met 3 000 frank verhogen, en de in de huidige schaal der bedrijfsbelasting opgenomen bedragen met 9 % verminderen.

Budgetaire terugslag : 1 miljard frank.

3. *De heer Harmel* (Kamer, Stuk n° 824, 1957-1958).

Het in de bedrijfsbelasting vrijgestelde minimum eeniformig op 26 000 frank (in plaats van 15 000, 17 000, 22 000 frank volgens de categorieën van gemeenten) vaststellen, en het minimum voor de aanvullende personele belasting op 40 000 frank (in plaats van 25 000, 30 000 en 40 000 frank, volgens de categorieën van gemeenten).

De inkomstenbedragen in de schaal der bedrijfsbelastingen met 15 % verhogen, om de stijging van de belastingen te niet te doen die het gevolg is van de verhoging van de inkomsten wegens de stijging van de kosten voor levensonderhoud.

Budgetaire terugslag : 2 miljard frank.

4. *De heer Saint-Remy* (Kamer, Stuk n° 630, 1956-1957).

De in de bedrijfsbelasting en de aanvullende personele belasting vrijgestelde minima, en de inkomstenbedragen vastgesteld in de schalen van deze belastingen, zouden automatisch de schommelingen van het indexcijfer volgen : deze minima en inkomstenbedragen zouden met 5 %, 10 %, enz., stijgen, wanneer het gemiddelde indexcijfer voor de laatste zes maanden van het jaar, waarin de belastbare inkomsten werden verdien, 105, 110, enz., zou bereiken op basis van het indexcijfer van het jaar 1956 = 100.

Budgetaire terugslag : 500 miljoen frank voor een stijging van het indexcijfer met 5 %.

*
**

Het Bestuur heeft verder middelen tot aanpassing van de directe belastingen bestudeerd, waarvan de terugslag in fiscaal opzicht de volgende zou zijn :

1° inzake samenvoeging : 250 à 500 miljoen frank (die komen bij de circa 800 miljoen frank, reeds toegestaan ten gunste van de echtgenoten die afzonderlijk werken);

2° inzake progressiviteit van de bedrijfsbelasting : 500 miljoen frank.